

Autor: **Modest Cuixart** (Barcelona, 1925 - Palafrugell, 2007)

Títol: Sense títol

Data: 1961

Tècnica: Tinta i collage sobre paper

Mides: 64,5 x 50,5 cm

Fundació Municipal Joan Abelló

Número de registre: 539

Signat i datat **Cuixart, 1961** a l'angle inferior dret

Bibliografia de llibres específics

- J.E. Cirlot, *La pintura de Modest Cuixart*, Seix Barral, Barcelona, 1958.
- J.E. Cirlot, *Visión de Cuixart*, Los libros del Unicornio, Barcelona, 1961.
- J.J. Lerrant, *Modest Cuixart*, Gustavo Gili, Barcelona, 1967.
- Paloma Chamorro, *Conversaciones con Cuixart*, Rayuela, Madrid, 1975.
- J.M. Caballero Bonald, *Cuixart*, Rayuela, Madrid, 1977.
- Donald Kuspit, *Cuixart*, Notar S.A, Barcelona, 1987.
- Jaume Fabrega, *Modest Cuixart*, Xavier Amir, Sabadell, 1992.
- Pilar Giró, *Rostres i figures*, Oba, Barcelona, 1996.
- Xavier Monsalvatge, *El Misteri Cuixart (Quintet)*, Cat. d'Edicions Musicals, Barcelona, 1998.
- Monica Pagès, *Biografia inacabada*, Parsifal, Barcelona, 2003.

MODEST CUIXART, INNOVADOR NAT

L'any 2007 hem perdut un dels grans valors de l'art català del nostre país, un home que va encapçalar els moviments avantguardistes des dels anys cinquanta i que s'ha mantingut actiu fins fa ben pocs mesos. Modest Cuixart va néixer el 2 de novembre de 1925 a la ciutat de Barcelona. Inicialment va començar estudiant medicina, però finalment es va decantar per la pintura mitjançant el seu ingrés a l'Acadèmia Lliure de Pintura de Barcelona. Va ser, però, cap al desembre de 1946, amb l'aparició d'*Algol*, quan li va succeir un fet transcendent en la seva trajectòria professional: és el moment en què el destí el porta a entrar en contacte juntament amb el seu cosí Antoni Tàpies, amb els artistes Joan Ponç, Joan Brossa, Joan Josep Tharrats i el filòsof Arnau Puig. Tots plegats van fundar i formar part activa del grup anomenat *Dau al Set*.

Més tard, ja l'any 1955, Cuixart forma part de l'efímer grup *Taüll*, juntament amb Joan Ponç, Josep Ràfols-Casamada, Josep Guinovart, Antoni Tàpies, Joan-Josep Tharrats, Jordi Mercader i d'altres.

El 1959 aconseguí el primer premi de la Biennal de São Paulo (Brasil) i participà en la Documenta de Kassel (Alemanya). Un any més tard participà en una exposició d'avantguarda espanyola a la Tate Gallery de Londres i al Museu Guggenheim de Nova York.

L'any 1971 decideix establir la seva residència permanent a Palafrugell, on coneix Josep Pla. Comença una etapa amb nombroses exposicions a diferents capitals nacionals i internacionals com ara París, Madrid, São Paulo, Amsterdam, Tòquio, Basilea, Girona, Barcelona, Milà, etc.

Ja a la dècada dels vuitanta participa en una exposició col·lectiva al Palau de la UNESCO de París, rep la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya i la Gran Creu d'Isabel la Catòlica. El 1988 fa una exposició antològica al Japó, en dues ciutats diferents, Kobe i Tòquio.

El 1991 la Generalitat de Catalunya fa una exposició antològica al Palau Robert de Barcelona; l'any 1995 el Centro Cultural de la Villa de Madrid li dedica un important homenatge amb motiu del seu 70è aniversari. El 1998 es crea la Fundació Cuixart amb seu a Palafrugell, amb la qual es fa realitat el seu somni. La matinada del 31 d'octubre del 2007 la mort el cridà als vuitanta-un anys d'edat. L'Ajuntament de Palafrugell decretà tres dies de dol oficial.

Entre les moltes distincions i premis que va rebre, destaquem la *Cruz del Mérito Civil del Estado Español* amb motiu de la obtenció del Primer Premi de la Biennal de São Paulo, la *Creu de Sant Jordi* de la Generalitat de Catalunya, la *Clau d'Or* de la ciutat de Barcelona, la *Encomienda* de la Orden de Isabel la Catòlica, la *Medalla de la Ciutat* de Kobe, Japó, la *Medalla de la Ciutat* de Perpinyà, França, la *Medalla de Oro al Mérito en las Bellas Artes* del Ministerio de Cultura, i el Premi *Eugeni d'Ors* de la Asociación Madrileña de Críticos de Arte.

Cuixart ha estat un artista innovador que va conquerir l'expressionisme pictòric i evolucionà posteriorment vers l'art abstracte i finalment, el denominat art informal. Les seves diferents etapes les podem determinar en línies generals en el magicisme de Dau al Set de finals dels anys quaranta i mitjans del cinquanta; evolucionà després en una experimentació matèrica que el portà fins a mitjans dels seixanta i passà per l'informalisme de finals dels setanta fins arribar a una tendència eroticomàgica de la figura humana que durà fins a la dècada dels noranta, quan comença una etapa d'introspecció i de fabulació en la naturalesa. Una llarga i densa trajectòria plena d'èxits a l'hora que de dificultats i entrebancs, que va saber anar superant d'una forma impecable i elegant. Com diu Will Grohmann l'any 1962: "Cuixart és també poeta i el que és poètic es troba en la seva obra pictòrica. No hi ha metàfores i tampoc al·legories referides en certa manera, del que es tracta és de móns invisibles, uns móns que només es converteixen en realitat en l'idioma del pintor i precisament per això fan estremir".

Valia la pena, doncs, dedicar la fitxa d'art d'enguany a aquest gran artista català que malauradament ens ha deixat fa unes setmanes, per honorar tot el seu treball i dedicació al món cultural i a l'art del nostre país. L'obra presentada és una tinta sobre paper enriquida amb collage, que pertany als inesgotables fons de la Fundació Municipal Joan Abelló de Mollet, una obra que representa molt bé el camí de Modest Cuixart cap a l'informalisme de la dècada dels seixanta i que va estar exposada en una magnífica exposició a cura d'Arnau Puig a les sales del Museu Abelló.

Josep Fèlix Bentz i Oliver

Historiador de l'art